

ה"ת 3759/02/20 - ענת פז נגד מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433, שולי אייל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 3759-02-20 ענת פז נ' מדינת ישראל - יאל"כ

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המבקשת/טוענת לזכות: ענת פז

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433

2. שולי אייל

בשם המבקשת והמשיב 2: עו"ד עוזי נקש

בשם המשיבה 1: רס"מ רביב מרגלית, רס"ב גיא ורטהיים

רס"ל יוסי מורד, רס"מ ורד פולנסקי

החלטה

לפני בקשת טוענת לזכות (להלן: המבקשת או ענת) ברכוש שנתפס מאת ידועה בציבור - המשיב 2 (להלן: שולי) במסגרת חקירתו בחשד לביצוע מגוון עבירות, לרבות לקיחת שוחד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והלבנת הון. בהחלטות מיום 3.3.20 ו- 18.3.20 דחיתי את בקשתו של שולי להשבת תפוסים.

רקע וטיעונים

1. אם נזקק את טענותיה של המבקשת, הרי שלשיטתה מעמדה כידועה בציבור מקנה לה זכויות בשיעור 50% בכל רכושו של שולי. מכאן, היא עותרת לקבל לחזקתה 50% מהרכוש התפוס על ידי משטרת ישראל (המשיבה 1): מחצית מבית המגורים המשותף לה ולשולי (יכוננו להלן: בני הזוג), שני כלי רכב (אאו"י ל"ז 83883001, ב.מ.וו ל"ז 90858501 להלן בהתאמה: אאו"י, ב.מ.וו, וביחד: המכוניות), חשבון בנק משותף לבני הזוג (בנק הפועלים סניף 55 חשבון 91865, להלן: החשבון המשותף), חשבון בנק בבעלותו של שולי (בנק הפועלים סניף 55 חשבון 10946, להלן: חשבון שולי). לתמיכה בטענתה הציגה המבקשת אישור המל"ל על כך שבני הזוג מוכרים כידועים בציבור משנת 2011; הפנתה לכך שנחקרה כעדה ולא כחשודה; והציגה את פוליסות הביטוח של המכוניות, מהן עולה כי היא רשומה כמבוטחת יחידה ב.מ.וו וכמבוטחת בצוותא עם שולי באאו"י. אשר לעובדה שהמכוניות רשומות במשרד התחבורה על שמו של שולי בלבד, טענה כי מדובר במרשם דקלרטיבי, שאין בו כדי לשלול את טענתה לבעלות משותפת. המבקשת דחתה את טענות המשיבה, לפיהן בני הזוג חיו אמנם במשק בית משותף, אך פעלו בהפרדה רכושית של חלק מנכסיהם וניהלו חשבונות בנק נפרדים, למעט החשבון המשותף. לטענתה, האאו"י נרכשה מחשבונו של שולי, מכיוון שהאחרון קיבל הלוואה בתנאים מועדפים בחשבונו הפרטי. כן טענה כי מאז החלה החקירה ובעקבות הרכבתו של שולי ממקום עבודתו, הוצאות משק הבית המשותף ממומנות בחלקן הארי ממשכורתה של המבקשת.

2. לטענת המשיבה, טענותיה של המבקשת לזכויות ברכושו של שולי צריכות להתברר במסגרת בית המשפט לענייני משפחה ולא בגדרי דיון בבקשה להשבת תפוס. כן טענה המשיבה כי פעלה במידתיות ובזהירות בהוצאת צווי

עמוד 1

התפיסה, ונמנעה מתפיסת רכושה של המבקשת. כך, המשיבה לא תפסה את חשבונות הבנק הרשומים בבעלותה הבלעדית של המבקשת; תפסה ברישום את חלקו של שולי בלבד בבית המגורים; נכונה לשחרר מחצית מכספי החשבון המשותף (במועד תפיסתו) בכפוף להעברת המחצית האחרת לחשבון נאמנות של משטרת ישראל. אשר לחשבון שולי: מהחקירה עולה כי בני הזוג מקיימים הפרדה בחשבונות הבנק, כשכל אחד מהם מפקיד כספים לחשבון המשותף לצורך ניהול משק הבית. אשר למכוניות: שתיהן רשומות על שמו של שולי בלבד, נרכשו מחשבון, וכל התשלומים בגין טיפולים וביטוחים שולמו מאותו החשבון (חשבון שולי). לטענת המשיבה, טענותיה של המבקשת, כאילו פעלה עם שולי בשיתוף רכושי מלא, אינן מתיישבות עם הגרסה שמסרה בחקירתה, לפיה בני הזוג בחרו לנהל את רכושם באופן נפרד, למעט הרכוש המשותף. במקביל לתגובה הגישה המשיבה לעיוני (בלבד) דו"ח סודי וחומרי חקירה גולמיים.

דיון

3. הצדדים נתנו הסכמתם למתן החלטה על בסיס הכתובים, ללא קיום דיון במעמד הצדדים. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו, מצאתי לדחות את הבקשה בעיקרה. אנמק:

לצורך הדיון מצאתי כי מדובר בידועים בציבור, זאת גם מבלי להזדקק לאישור המל"ל. עסקינן בבני זוג המתגוררים מזה מספר שנים תחת קורת גג אחת הנמצאת בבעלותם המשותפת, מגדלים בת משותפת, מנהלים בצוותא משק בית ומחזיקים חשבון בנק משותף לשניהם.

4. בניגוד לטענתה של המבקשת, היותם של בני זוג ידועים בציבור, איננה מונעת מהם אפשרות להחזיק רכוש פרטי, בנפרד וללא שיתוף. ראו ע"א 52/80 ישעיהו שחר נ' מנדל פרידמן, פ"ד לח(1) 443, 447:

"אפילו נוצרה חזקת השיתוף, עשוי הנתבע להראות, כי חזקה זו נסתרת, שכן על-פי נסיבות אחרות, שהוא מצביע עליהן, אין לצדדים גמירת דעת לשיתוף בנכסים. כך, למשל, אפילו חיים בני הזוג בשלום והרכוש נרכש במאמץ משותף, עדיין תיתכן כוונה להפרדה ברכוש. כוונה שכזו ניתן ללמוד, לעתים, מעצם העובדה, שכל אחד מבני הזוג מנהל את רכושו שלו, תוך הפרדה מרכוש בן הזוג האחר. קו החיתוך שבין יצירת החזקה בדבר שיתוף לבין שלילתה אינו חד וחלק, שכן לעתים קרובות עולות נסיבות העניין בבי המשפט בצוותא, כך שעובדות המעמידות את חזקת השיתוף ועובדות הסותרות אותה קמות זו לצד זו, באופן שאין לדעת, אם חזקת השיתוף קמה ועמדה ולאחר מכן הופלה, או שמא לא קמה החזקה כלל. אכן, הבחינה המכרעת צריכה להיערך בסוף המשפט, תוך שבית המשפט בוחן ובודק את מכלול הנסיבות כולן, בלא להתמיד בפרט זה או אחר דווקא."

כן ראו ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פ"ד נא(1) 337, 348:

"...בעוד שאצל בני-זוג נשואים, בהיעדר ראיה לסתור די בהתקיימות התנאים להקמתה של חזקת שיתוף (קרי: אורח חיים תקין ומאמץ משותף) כדי להחיל עליהם דין שיתוף

ביחס לכל נכסיהם מכל סוג שהוא, הרי שאצל בני-זוג ידועים בציבור, הקמתה של חזקת שיתוף - שלא הובאו ראיות לסתירתה - עשויה להעיד רק על שיתוף בנכסים המשמשים את בני-הזוג בחייהם היום-יומיים, או בכאלה שנרכשו על ידיהם במשותף. להחלת דין שיתוף על נכסים אחרים של מי מהם, ולו גם כאלה שנצברו על ידי בתקופת החיים המשותפים, תידרש ראיה נוספת כלשהי, שתעיד (לפחות באורח נסיבתי) על כוונת שיתוף בנכס המסוים (או בכלל נכסיו) של בן-הזוג."

5. צודקת המשיבה בטענתה כי קיים שוני מהותי בין גרסתה של ענת בהודעותיה, לבין האמור בכתבי הטענות. מהודעותיה של המבקשת (מיום 6.1.20, 8.1.20, 5.3.20) עולה כי בני הזוג ניהלו במשותף חלק מנכסיהם - בית מגורים על תחזוקתו, גידול בתם המשותפת, בילויים משותפים, ומנגד קיימו לכאורה הפרדה רכושית מובהקת בכל הנוגע לנכסים אחרים. הם החזיקו חשבונות בנק נפרדים ופרטיים, בהם אין גישה לבן הזוג האחר, לשם נכנסו הכנסותיהם (ממשכורת וקצבה), ומשם הוציא כל אחד מבני הזוג כספים לשימוש הפרטי. בהתאם, כל אחד מבני הזוג הפקיד באופן קבוע (מדי חודש) כספים לחשבון המשותף מתוך חשבונותיהם הנפרדים. למען הסר ספק, גרסאותיהם של שני בני הזוג כמו גם מסמכים שצורפו לתיק החקירה מתיישבים עם ההפרדה הרכושית בין השניים, ולא עם התזה שהועלתה על ידי המבקשת בכתבי הטענות.

מהחקירה עולה כי המכונות נרכשו על ידי שולי, בכספו של שולי, לשימוש של שולי, כל ההוצאות בגין (טיפולים וביטוח) שולמו מחשבונו הפרטי של שולי, ולכאורה למבקשת אין קשר כלשהו לכלי הרכב ואין לה מעמד בהם, חרף העובדה שנרשמה בפוליסות הביטוח. לשם הדוגמא ראו הודעת המבקשת מיום 5.3.20: "ש. מדוע (הלוואה לרכישת האאודי - ג"א) זה לא יוצא מהחשבון המשותף שלכם? ת. החשבון המשותף משמש להוצאות הבית וכל שכרוך בחיים המשותפים שלנו, ובמקביל כל אחד מחזיק חשבון משלו, ולכן ההוצאה על האוטו שלא קשורה בחיים המשותפים שלנו יוצאת מחשבונו של שולי" (שורות 91-93).

6. המשיבה נהגה בהגינות ובמידתיות עת ביקשה לתפוס אך ורק את הנכסים השייכים לשולי בבלעדיות, ואת חלקו בנכסים המשותפים. כך, נמנעה מלתפוס את חשבונות הבנק הפרטיים של המבקשת, פוליסות הביטוח והפנסיה שלה, חשבונות שלפי קו הטיעון של המבקשת בבקשה דנן, ניתנים לתפיסה כדי מחציתם, בהיותם בבעלות משותפת של בני הזוג. כן תפסה המשיבה את מחציתו של בית המגורים המשותף - חלקו של שולי בלבד. אשר לחשבון הבנק המשותף, ראויה עמדת המשיבה לפיה תיתפס מחצית מיתרת הזכות, ואילו היתרה תשוחרר לידי המבקשת. אשר למכונות, כאמור, מדובר בנכסים השייכים לכאורה לשולי בלבד, ללא זכויות למבקשת.

7. נוכח המפורט לעיל מצאתי לדחות את הבקשה בעיקרה, למעט לעניין החשבון המשותף, לגביו אני מורה כי מחצית מיתרת הזכות שהוקפאה ביום תפיסת החשבון תועבר לחשבון נאמנות של משטרת ישראל, ובכפוף לכך תשוחרר המחצית האחרת מהקפאה. ככל שיעלה הצורך, הצדדים יגישו בעניין זה פסיקתא מוסכמת לחתימתי. בטרם סיום, לא למותר להזכיר כי עסקינן בהחלטת ביניים, ברכוש שתפוס לצורך אפשרות חילוט בעתיד, וכי המבקשת תהא רשאית להעלות טענותיה בפני המותב שידון בבקשה לחילוט סופי, ככל שהתיק יבשיל לכדי כך.

ניתנה היום, ט' אייר תש"פ, 03 מאי 2020, בהיעדר הצדדים, ותישלח אליהם.

דו"ח סודי וחומרי חקירה יוחזרו ליחידה החוקרת במזכירות בית המשפט.